

drhli dlážky, kým cez ne nepresvital starý žiarivý mramor, a zmývali z okien roky špiny, kým uvideli žiarivé slnečné svetlo. Premenili západné krídlo, keď odstránili rozdrvené stĺpy a trosky a zamienili potrhané kusy látky za pohodlné prikrývky, aby zvieratú vyrobili poriadnu posteľ.

S každým dobrodružstvom, ktoré spolu zažili, sa Belle cítila v blízkosti zvieratá pohodlnejšie. Už sa nestrhla, keď sa jej náhodne dotkol labou. A nenaľakala sa, keď sa usmial a odhalil pri tom ostré tesáky.

Belle vlastne jedného dňa pri obede napadlo, že jeho desivý výzor už ani nevnímala. Keď sa na ňu pozrel, videla v jeho očiach vlúdnosť. Keď diskutovali o literatúre, počula v jeho hlase múdrosť. A keď sa poobzeral dookola, videla hrdosť na jeho príbytok.

Vidím v netvorovi človeka, napísala Belle jedného dňa do svojho denníka, ktorý si začala písať. Ak si zápis nezaslúžili jej najnovšie skúsenosti, potom nevedela, čo by to malo byť. *Vidím to, čo pani Čajnica, Lumiere, Orloj, a všetci ostatní videli celý čas. Len mi to chvíľu trvalo...* Zatvorila denník, vstala a podiš-

la k oknu elegantnej komnaty. Vnútri práve slablo posledné denné svetlo. Na horizonte začal vykúkať mesiac takmer v splne, ktorý osvetlil zasnežené záhrady bledým, tajomným svetlom. Belle vyzrela von a znovu ju uchvátila nádhera hradu. Odkedy sa jej priateľstvo so zvieratú posilnilo a spolu sa usilovali prinavrátiť pozemku jeho niekdajšiu slávu, celý hrad sa jej pred očami zmenil na žiarivejší a radosnejší. Uvidela symetriu v líniiach kameňa, ktorý tvoril hradné múry, aj v týčiach sa vežičkách. Nebola to architektúra so starobylym pôvabom ako vo Villeneuve, ale aj tak to vyzeralo čarovne.

Keď zazrela zvera, ako si vykračuje k stĺporadiu s knihou v ruke, otočila sa a vzala svoju vlastnú knihu z nočného stolíka. Zišla dolu po schodoch, vyšla von a pridala sa k nemu.

„Čo to čítaš?“ spýtala sa, keď došla k stĺporadiu.

Zver zodvihol zrak s prekvapením, že ju vidí. Odložil knihu nabok. „Nič,“ povedal a snažil sa ju pred Belle ukryť.

Ale bolo neskoro. Belle už videla názov. „Genevra a Lancelot,“ podotkla.

Zver pokrčil ramenami. „Kráľ Artuš a okrúhly